

“SU TESTİSİ SUYOLUNDA KIRILIR”

Profⁿ. Dr. Mustafa TEMİZ^δ

31.04.2018

Giriş

Bugün Yahûdi deyince, çoklarımız, Filistinleri kendi öz vatanlarında, soykırımı uğratmak için, onları her fırsatta kırıp geçiren, Mesci-i Aksa’yı pasif hâle getirmeye çalışan, İsrail Devleti’ni hatırlamaktadır. İsrail Devleti deyince Siyonistler, Siyonist deyince de, daha çok, Rockefeller hatıra gelmektedir.

Rockefeller’i kısaca tanımlamak gerekirse¹, insanlık ve İslâm Düşmanı demek yetiştir.

İslâm Düşmanı Yahûdi Rockefeller

Günümüzde en azılı İslâm düşmanları da Yahûdilerdir. Çok azına hidâyet nasip olmakta, sonunda bu yapılarıyla defolup gömülüp gitmektedirler... Rockefeller de gömülüp gidenlerden...

O Rockefeller ki, bakınız ne diyor:

“Dünyânın sâhipleri bizleriz!”

“Yeryüzü, Muhammed’e îman edenlerin kanlarıyla sulanmalı!”

“Çiçekler, Müslüman kanyla sulanıp tomurcuklanmalı!”

¹. Dosyalarda sayfa sonlarındaki pdf, html uzantılı ve diğer adresler tıkladığımda, internetteki bu ilgili yazılara ânında ulaşılabilir.

^δ Yazar, *particilik taassubunu* reddeder, Türkiye Gemisi’nin batmamasının garantisinin, İslâmî istikâmet doğrultusundaki çalış-malarda olduğuna inanır ve bu nedenle İslâmî istikâmeti benimseyenlerin tarafındadır. Yazar hakkında daha fazla bilgilenmek isteyenler, aşağıdaki internet adresini tıklayabilirler:

[http://mtemiz.com/bilim/BHB%20GEÇTİ%20\(Yalnızca%20çocuksuz%2031.07.2015\).pdf](http://mtemiz.com/bilim/BHB%20GEÇTİ%20(Yalnızca%20çocuksuz%2031.07.2015).pdf)

¹ Temiz, M., *Rockefeller’in İslâm Düşmanlığı Ve Onun Ünlü Bursiyerleri*, Alındığı İnternet Elektronik Adresi,

<http://mtemiz.com/bilim/ROCKEFELLER’İN%20İSLÂM%20DÜŞMANLIĞI%20VE%20ONUN%20ÜNLENMİŞ%20BURSİYERLERİ.pdf> YA DA

<http://mtemiz.com/bilim/ROCKEFELLER’İN%20İSLÂM%20DÜŞMANLIĞI%20VE%20ONUN%20ÜNLENMİŞ%20BURSİYERLERİ.docx>, En Son Erişim Târihi: 20.09.2014, <http://mtemiz.com/bilim/bilimkosesi.htm>

*“Yüzyıllardır **Türkler**’in, **Muhammed**’in **dinine** inananları, bir insanın **vücûdu** gibi, bir **arada** tutmalarını engelleyemedik.”*

*Adam **kan** kokuyur, âdetâ!*

*“Bu vücûdu ancak, **Kürtlere** öz benliklerini **unutturup**, onları **Türkler**’e **düşman** ederek **ikiye** bölebiliriz.”*

*“**Türkler**’in ve **Kürtler**’in elinde, **Muhammed**’in uydurma kitabı **Kur’an** olmalı **ancak**, zihinlerinde olmamalı!”*

*“**Yayın** organlarımız bunun için **çalışmalı!**”*

*“**Dünyânın** her **yerinde** Müslüman **kanı** akmalı!”*

Bu söylenenleri bu gün yaşamıyor muyuz?

*Demek ki, **Yahûdi** deyince, **insanlık** ve **İslâm Düşmanlığı**, ilk akla gelenler arasındadır...*

***Siyonistlerin**, **daha doğrusu**, **Siyonist** teşkilâtını kurup idâme ettiren **Yahûdiler**’in bugün tek bir **emelleri** vardır: **Dünyâ Siyonist Devleti**’ni Kurmak...*

*Şimdi dünyâda yalnızca kendilerine, ‘**aydınlanmış anlamında**’ ‘**illimunate**’ diyen ve **kendi dışlarında** **Yahûdi olmayan**, ne kadar insan varsa onları, ‘**sığır**’ olarak, vasıflandırma cibiliyetinde olan bu **Yahûdiler**, nasıl bir **cibilliyete** sâhiptirler?*

İsâ (AS) İle Yahûdi Arkadaşlığı’nda Çörek-Ekmek Hikâyesi

***İsâ (AS)**, bir gün bir **Yahûdi** ile yola çıkar, yanlarına üç tâne de çörek-ekmek alır. **İsâ (AS)** çörekleri **Yahûdi**’ye verip, ‘**Bunları muhafaza et!**’ der. Bir müddet sonra **Yahûdi**, çöreklerden bir tânesini **yer**.*

İsâ (AS), bir müddet sonra çörekleri isteyince, **Yahûdi** iki çörek getirir. Onun üzerine İsâ (AS), sorar:

“Çörek üç tâne idi. Birisi nerede?”, diye...

Yahûdi ilk yalanı basar:

“Bundan fazla değillerdi. Bunlar iki tâne idi.”

İsâ (AS) bir şey demez, “Belki yalanından **pişman** olur, döner.” diye ve **birlikte** yürümeye devam ederler.

İbret Almak mı, Dünyâlık Devşirmek mi?

İnsan cihanı ibretle seyretmeli, *düşünüp dersler çıkarmalıdır!*

İsâ (AS) ve Yahûdi'den **müteşekkil** iki yolcu, yolda bir **cüzamlı** hastaya rastlarlar. **İsâ (AS)**, *âsâsı ile hafifçe dokununca*, hasta **iyileşir**. İsâ (AS), bunu **gören** Yahûdi'ye, tekrar, *ekmek kaç tâneydi* diye sorar. **Yahûdi**, bu olaydan da bir ders almaz, yine; ‘iki tâne idi.’ **cevâbını** verir.

Bir müddet sonra **İsâ (AS)** ile **Yahûdi**, biraz ileride bir köre (*âmâyâ*) rast gelirler. **İsâ (AS)**, Allah'ın (CC) izniyle onun gözlerini **açar**. Adam görmeye başlar. **İsâ (AS)** tekrar Yahûdi'ye sorar, ‘Ekmek kaç tâne idi?’ diye...

Çünkü **İsâ (AS)** biliyordu ki, yalan **söylemek** insanda **derin** mânevi yaralar açar. Bu yüzden, ‘Yahûdi, bir an evvel aklını çalıştırsın da bu kötü ahlâkıdan vazgeçsin, **pişman** olsun.’ **istiyordu**. Ekmek **işini**, zaman zaman, gündeme **getirip** sormasının sebebi **bu** idi.

Yâni aslında burada önemli olan **husus**, *ekmeğin maddî kıymetinden ziyâde*, yalandan **dönülmesi**, dürüstlüğü **öneminin** vurgulanmasıdır. Burada asıl olan **nokta**, *ekmeğin maddî değeri düşük olmasına rağmen*, onun üzerinde söylenen **yalanın**, *insanın karakteri ve mânevî dünyâsı açısından*, ne derece büyük **sonuçlara** sebep olacağına **akıl** edilmesine **dikkat** edilmesidir!

İşte bunlardan dolayı **İsâ (AS)** Yahûdi'ye, ‘Ekmek kaç tâne idi?’ diye tekrar sormuştu. **Yahûdi**, *gördüklerini akli ile değerlendirip hatâsından dönecek yerde*, **hatâsında** yâni **yalanında** yine **ısrar** etmeyi **tercih** etmişti.

Böylece, *Yahûdi* bu *mûcizeleri gördüğü hâlde*, ne doğruyu söylüyor, ne de *doğruluk ve dürüstlüğe îmân ediyordu*.

Hatâda Israr Etmek-Su Yolunda Kırılmak

Hatâda ısrar etmek akıl **kârı** değildir...

İki yolcu yine birlikte yola devam ederler. Bir ağacın gölgesinde, *biraz istirahat için*, durduklarında **İsâ (AS)** uyur. *Bu sırada*, bu memleketin vâlisinin kızı çok hasta idi. **Vâli**, *yatalak hastaları ayağa kaldıran*, ölüleri bile dirilten **İsâ (AS)**'ın, *kendi memleketinde olduğunu haber alınca*, **bulunması** için sağa-sola **adamlar** salar.

Vâlinin adamları, **İsâ(AS)**'ın bulunduğu yere gelince, o anda **uyanık** vaziyette **bulunan** Yahûdi'ye, *böyle böyle* birisini aradıklarını söylerler, **me-seleyi** anlatırlar. **Yahûdi**, *'O aradığınız zât benim.'* **der**.

Yahûdi daha önce, *İsâ (AS'in) değnekle vurup hastaları iyileştirdiğini görmüştü*; **mârifetin** değnekte, âsâda **olduğunu** zannediyordu. *Hemen ses-sizce* **İsâ(AS)**'ın âsâsını alıp, birlikte vâlinin hasta **olan** kızının yanına giderler.

Yahûdi, *hemen işe* koyulur. Bu sırada tüm saray erkânı merakla, *ümitle* **Yahûdi**'ye bakarlar. Yahûdi âsâ ile hastaya **vurunca**, *Allah'ın takdîri bu ya*, kızcağız hemen **ölür**. Oradakiler, **Yahûdi**'yi *hemen yaka paça tuttu*kları gibi, îdam seh-pâsına çıkarırlar.

Bu arada **İsâ (AS)**, *uyandıığında bakar ki*, âsâsı **yok**... Yahûdi de gitmiş... Derken halkın, *kalabalıklar hâlinde*, îdamı seyretmeye gittiklerini görür. **İsâ (AS)**, *meselenin ne olduğunu halktan öğrenince*, **derhal** giderek, **Yahûdi** asılmadan yetişir. İleri gelenlere:

'Bunu serbest bırakırsanız, çocuğunuzu Allah'ın (CC) izniyle diriltirim.' **der**. Vâli bu teklifi sevinçle kabul eder. *Çünkü bir ümit doğmuştur*. **İsâ (AS)** âsâ ile çocuğa vurup, *'Allah'ın (CC) izni ile kalk!'* **deyince**, kız çocuğu *dirilir*, **ayağa** kalkar. *Böylece* **Yahûdi** îdam olmaktan kurtulur.

Bu *mûcizeyi* gören halktan îmân edenler olur. Ama *asılmaktan kurtulan* **Yahûdi**, hâlâ bir ibret alıp, *îman etmez*. **İsâ (AS)**'ın tekrar *"kaç ekmek vardı?"* sorusuna, *o yine 'iki' diye cevap verir*.

Böylece **İsâ (AS)** ile **Yahûdi** yine, *yürümeye devam ederlerken*, yolda üç tâne **altın** kaba rastlarlar. **İsâ (AS)**, *bunları taksim etmek için, şöyle* der: “*Biri benim, biri senin, biri de çöreği (ekmeği) yiyenindir.*”

Bu taksime **Yahûdi** sevinerek, ‘**Üçüncü çöreği ben yemiştim.**’ deyince, **İsâ (AS) Yahûdi**’ye dönüp:

“*Benden uzaklaş artık! Çünkü sen, Allah’ın (CC) kudretini gördün, mucizeleri müşâhade ettin de buna rağmen üçüncü çöreği yediğini söylemedin. Lâkin burada dünyâ malından altın tabaklar görünce, onlara sâhip olabilmek için, yine kılık değiştirdin.*” **der** ve altın tabakların **hepsini** orada bırakır ve *oradan ayrılarak uzaklaşır.*

Bir müddet sonra **Yahûdi**, *altın tabakların hepsine sâhip olmanın sevinci içinde iken*, oradan geçen üç **eşkiyâ**, *Yahûdi*’yi öldürerek altın kapları alırlar. Böylece **Yahûdi**, küçük gördüğü yalanın getireceği felâketten **kurtulmak** için, *aklını çalıştırmamasının*, dolayısıyla yalan söylemekle işlediği hatâdaki **ısrarının** karşılığını, *hayâtıyla ödemiş olur.*

İşte **Yahûdi** olmayan, ‘**sığır**’ olarak, andıkları bütün insanları, *kendilerine köle olarak gören*, bugünkü **Yahûdiler**’in târihî ve kültürel gerçek cibilliyetlerini görmüş bulunuyorsunuz...

Su Testisi

“*Su testisi su yolunda kırılır.*”

Üç altın tabağa sâhip olan **eşkiyâlar**, *karınları acıkınca yemek, içmek için*, bir şeyler almak üzere, *aralarından birini çarşıya gönderirler.* O gözden kaybolunca gerideki iki eşkiyâ, *mal hırsıyla arkadaşlarının hakkına da sâhip olmak için*, gelince onu öldürmek üzere anlaşır. ‘*Gelince onu öldürüp böylece üçüncü altın tabağı da aramızda paylaşırız.*’ derler.

Diğer taraftan, *yemek almaya giden adam da*, başka bir hesap peşindedir. Onu da mal **hırsı** bürümüştür. *Altın tabakların hepsine sâhip olmak için*, arkadaşlarını öldürüp, ‘*altınlara ben sâhip olayım*’ diye çok tesirli bir **zehir** alır ve hazırladığı **yemeğe** koyar. *Dönünce yemeyi arkadaşlarına getirdiğinde, diğer ikisi*, durup dururken, *bir münâkaşa çıkarırlar*, sonra da onu öldürdüler.

Üçüncü arkadaşlarını öldüren **eşkiyalar**, *artık oturup yemeklerini âfiyetle yerler.* Ama tabî ki, *yemekler zehirli olduğu için*, onlar da sofradan kalkmadan ölürlür.

Atalarımız dememişler mi? “*Su testisi suyolunda kırılır.*” **diye...** Ve de mülk de zenginlik de kimsenin değil, *yalnızca Allah ’ındır, (CC)...*